

GLENBJTEN

Nr 4 2023

SAIGIT STYRELSE 2023

ORDFÖRANDE

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla
070 299 8387

skattungen@yahoo.se

VICE ORDFÖRANDE

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum
070 712 7307

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Lotsbergsstigen 2
37297 Ronneby.
0733 664 916

karlsmestad@hotmail.com

sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala
070 142 3417

lisa@beste.se

SUPPLEANT

Linda Andersson
Gåvstavägen 84
74178 Uppsala
073- 695 75 95

linda_andersson@hotmail.com

GLENBITEN

Ansvarig utgivare: Helen Eriksson

Redaktör: Pernilla Ulfvengren

ISSN 2003-6590

Glenbiten nr 4 år 2023!

Den 20:e årgången!

Sid 4	Ordförandes rader
Sid 5	Årsmöte
Sid 6-9	In memorian—Gwendolyn
Sid 12-13	Julquiz
Sid 18-19	Endast glennen är vaken
Sid 22-24	Årets glen
Sid 26-29	Viltspår del 2
Sid 30-32	Hundmässan 2023

Framsida: Glen

Baksida: Hagrid

Ordförandes rader

Att se sin glen rusa omkring i snön och göra 'glenänglar' är en fröjd för öga och hjärta. Lilla Halo är så lycklig, fast matte fryser. Men det gör jag gärna för att få se detta underbara skådespel. Hon är dock den enda av mina hundar som trivs i snön och kylan. (De andra hundarna har ju så'n kort päls.)

I skrivande stund ser undertecknad fram emot att besöka Stockholms hundmessa och årets sista utställning. Då kommer det nämligen att avgöras vilken hund som blir Årets Glen 2023. Spännande, tycker jag! Dessutom ska det bli roligt att få se klubbens rasmonter och träffa alla människor.

Nu är det bråda tider inför den stundande julen, men jag hoppas ändå att ni får mycket tid med era glennar. Och även hinna med att 'glensäkra' hemmet inför de kommande helgerna. Förhoppningsvis kommer ni och era hundar att vara utvilade inför ett nytt spännande 2024, då SAIGIT firar 20 år som rasklubb. Ett spännande år väntar!

ALLA GLENVÄNNER ÖNSKAS EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR!

Helen

SAIGITs Årsmöte 2024

kommer åter att vara digitalt och
därmed ge möjlighet till fler att delta.

Kallelse med mer info kommer senare i mejl,
och möteshandlingar kommer att finnas
tillgängliga efterhand som de blir klara.

Vi hoppas på god uppslutning

Lördagen den 24 februari 2024 kl 14

VÄLKOMNA!

Hugo

Foto: Åsa Finell

GWENDOLYN

IN MEMORIAN

Det har gått över två månader sedan Gwendolyn lämnade Emeth och mig ensamma med varandra. Ibland känns det bara som en dag. Men när jag tittar tillbaka på bilder ur hennes liv märker jag att jag ler från öra till öra. Vilken lycka att ha fått leva med den tokhunden ... med den klokhunden ... i tretton år och fyra månader. Gwendolyn stormade in i mitt liv dagen innan min älskade skyeterrier Moses tog farväl av jordelivet. Att Moses hastigt blev sjuk och dog var en sådan chock att jag först hade svårt att anknyta till det lilla yrvädet som tagit hans plats. Hon var envis, energisk, enerverande ettrig. Hon lät mig inte sörja i fred. Men rätt snart kapitulerade jag helt. Gwendolyn grävde sig in i mitt hjärta med samma energi som hon grävde gropar i rabatterna på Stjärnan, vårt gemensamma lilla torp i Vallentuna. Hon var från början en oförvägen hund. Hennes bästa vänner var grevens

gigantiska blandrashund Rosso, min vän Rigmors nästan jämngamla riesenschnauzer Vargan och min vän Annickas dvärgtax Fina, alla nu borta från livet. Med Vargan som förebild kastade hon sig i vattnet på sin första simtur och blev inte avskräckt av att först försvinna under ytan. Med långbente Rosso sprang hon i skogarna eller skuttade efter honom genom snödrivor som uppslukade henne med hull och hår. Med Fina delade hon korg och lät henne "ligga sked" mot sin mage.

Ett par år senare var det dags för Gwendolyn att få valpar, och jag köpte henne en gård på landet. Jo, det är sant, gården var främst till henne. Inte skulle hon ha valpar i stan! Men vi trivdes så bra att vi blev kvar där i nio lyckliga år. Om alla våra äventyr har jag berättat i tidigare krönikor. Nu tänker jag mest på det underbara i att få leva med en åldrande hund som in i det sista har kvar sin aptit på livet.

Gwendolyn har levt i frihet, lite som en vildhund, och vi har kommit varandra allt närmare. En gammal hund och en gammal matte lär sig kommunicera med små medel, och jag har en känsla av att vi talat om allt. Att hon visste allt, förstod allt, även när slutet var nära. Vi hade flyttat tillbaka till stan, och Gwendolyn tyckte det var lika roligt som förr att gå ut och läsa tidningen på Mosebacke Torg. Men hon var tröttare på hemvägen från promenaderna, och hon hade fått hosta och andades tyngre. Jag trodde att hon kanske drabbats av lunginflammation, men veterinären upptäckte en stor tumör i lungan, och det fanns ingenting att göra.

- Du kan ta hem henne en dag, kanske två, men inte en vecka, sa veterinären. Hur mycket jag än kände att jag ville ha henne en dag till så visste jag att det bara skulle varit för min egen skull. Gwendolyn fick ligga på en dyna med filt, och jag rullade mig runt henne på golvet. Hon låg tätt intill, alldeles lugn, fick först en sederande spruta, sedan narkos och till slut en spruta som stannade hennes hjärta. Allt var stilla. Emeth fick komma in. Jag tänkte han skulle ta farväl av Gwendolyn men han rusade fram till mig. Kanske kände han min sorg. Efteråt tror jag ändå han förstod. Det tog tre dagar innan han ville äta.

Marianne Ahrne

STYRELSEMÖTEN HAR HÅLLITS 3 OKTOBER OCH 9 NOVEMBER VARIFRÅN FÖLJANDE INFORMERAS

- ① Klubben har informerat SvTeK om att Catharina Hasselgren blir domare på rasutställningen i Uppsala 19 juli 2024, och har ansökt om utställning i Uppsala 18 juli 2025.
- ② Flera företag har kontaktats och sagt sig vara villiga att sponsra nästa utställning.
- ③ Styrelsen kommer att presentera en ny hälsoenkät för rasen under 2024, och Annica Bladh-Jacobsson har deltagit i SKK:s digitala rasklubbsträff 10 oktober om att skapa och tolka en hälsoenkät. Tidigare enkät kommer att revideras och eventuellt anpassas till SKK:s mall för hälsoenkäter.
- ④ En glenträff ska hållas i Uppsala i slutet av oktober 2023. Frivilliga medlemmar som vill stå värd för fler lokala träffar ska efterlysas.
- ⑤ Från viltspårskommittén har kommit förslag om webinarium på ämnet "Kom igång med viltspår". Tidpunkt beslutades till 15 november kl 19 och en av SvTeK:s zoomlicenser för utlån bokades.

⑥ Rasmonter på Stockholms Hundmässan 9–10 december 2023 har bokats. Några medlemmar har redan anmält sig för tjänstgöring i montern, och efterlysning ska göras i Facebookgruppen och e-mail efter fler frivilliga. Revidering av klubbens informationsbroschyr om rasen har gjorts inför mässan.

⑦ Västsvenska Terrierklubben har erbjudit plats på rasmontertorget på MyDog i Göteborg 11–14 januari 2024, men på grund av svårigheter att bemanna rasmontern under fyra dagar har vi beslutat att inte delta.

⑧ [Digitalt årsmöte](#) beslutades även för 2024 och mötet hålls via Zoom lördagen den 24 februari klockan 14–16.

⑨ Information från SvTeK:

Ordförandemöte hålls 2024-01-15 via Zoom.

Louise Dufva är ny sammankallande för NSTR (Numeriskt Små TerrierRaser) som SAIGIT ingår i.

Terrierfullmäktige 2024 är 13–14 april i Sollentuna.

Nästa styrelsemöte ska hållas tisdagen den 12 december.

QUIZ I JULETID...

1. Glennen har många små egenheter som ömsom gläder oss och ömsom, eh, gläder oss. Nämn en!

- a. De talar bara iriska.
- b. De lägger sig på rygg och ligger kvar så. Länge.
- c. De ylar när man öppnar kylan.

2. Vad heter de där trubbnosiga hundarna nu igen?

- a. Trubbeldoniska
- b. Brakystenala
- c. Brakycefala

3. Vilken liten ort ligger närmast Glen of Imaal?

- a. Bray
- b. Baltinglass
- c. Donard

4. Irland har många skickliga hantverkare. De är bland annat kända för sin/sitt/sina...

- a. färgglada keramik
- b. linne och sina spetsar
- c. konstfulla trähantverk

5. Eremiten St:Kevin bodde i en liten grotta ovanför Glendalough. En dag kom en vacker – och fal! -kvinna på besök. Vad gjorde St:Kevin?

- a. Bjöd in henne på te och kaka
- b. Omvände henne till katolicismen
- c. Knuffade ner henne för berget

6. Vad står det om glennens ögon i rasbeskrivningen?

- a. Brown, medium size and set well apart.
- b. Dark brown, medium size and set well apart.
- c. Brown, large and set well apart.

7. Träden växer snabbare på Irlands gröna ö än på fastlandet. Hur mycket snabbare?

- a. Dubbelt så snabbt
- b. Tre gånger så snabbt
- c. Fyra gånger så snabbt

8. Den kände keltiske guden, Cuchulainn, lärde sig att fajtas på ön Isle of Skye. Vem var hans lärarinna?

- a. The Morrigan
- b. Queen Boudicca
- c. Warrior goddess Scathach

9. I 1700-talets Irland var det förbjudet för fattiga arrendatorer att äga en hund värd mer än...

- a. 7 pund
- b. 5 pund
- c. 10 pund

10. Hur många män i Sverige heter Glenn i förnamn, nu då?

- a. 5476
- b. 3532
- c. 1468

Svaren finns på sidan 17.

Lycka till och God Jul önskar Ylva Meyer!

Vinnande bilder till almanackan 2024

Månadens bild Juli

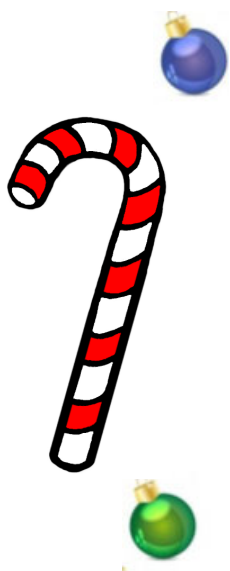

Foto: Ulrika Gustafsson-Bergmark

Månadens bild Augusti

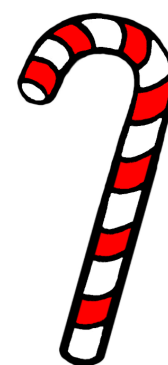
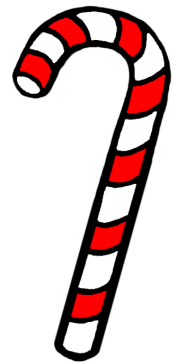

Foto: Olaf Meyer

Månadens bild September

Foto: Matthew Tomlinson

Månadens bild Oktober

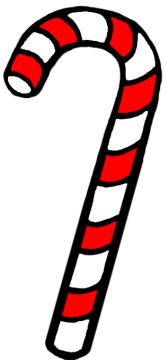

Foto: Petra Scheinhardt

Månadens bild November

Foto: Suzanne Williams

Månadens bild December

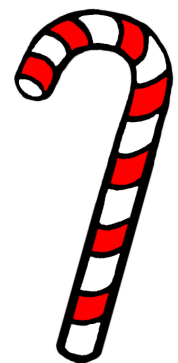

Foto: Robert Baldinger

Facit: BCCBCABCBA

ENDAST GLENNEN ÄR VAKEN

Midvinternattens köld är hård,
stjärnorna gnistrar och glimmar.

Alla sover i enslig gård
djupt under midnattstimmar.
Månen vandrar sin tysta ban,
snön lyser vit på fur och gran,
snön lyser vit på taken.
Endast glennen är vaken.

Han står där så grå vid lagårdsdörr,
grå mot den vita drivan,
tittar, som flera vintrar förr,
upp mot den månblanka skivan.
Tittar mot skogen, där gran och fur
drar kring gården sin dunkla mur,
grubblar fast ej det lär båta,
över en underlig gåta.

Han för sin tass över skägg och päls,
skakar på huvud och svans
»Nej, den gåtans svar går inte på räls,
nej, svaret går ej som en dans»
Han slår, som han brukar, inom kort
alla grubblande tankar bort,
går för att jaga och vakta,
går för att rättorna slakta.

Han går till visthus och redskapsbod
och kollar på alla låsen.
Korna drömmar vid månens flod
sommardrömmar i båsen.
Glömsk av sele och pisk och töm
hästen i stallet har också en dröm:
Att krubban han lutar sig över
fylls av doftande klöver.

Glennen går sedan till lamm och får
och ser hur de sover där inne,
han går till hönsen, där tuppen står
stolt på sin högsta pinne.
Stövarn i hundkojans halm mår gott,
vaknar och viftar på svansen så smått.
Glennen den stövaren känner,
de är gamla goda vänner.

Glennen smyger till sist att se
husbondfolket det kära,
länge och väl har han märkt att de
håller hans flit i ära.
Barnens kammare öppnar han tyst,
därinne hörs inte ett enda knyst.
Ingen må honom förtycka
att de är hans största lycka.

Så har glennar arbetat, far före son,
genom många sekler ren vorden
de vaktar och jagar; men varifrån
kom de väl först hit till jorden?
Han grubblar igen fast det inte lär båta,
över livets stora och hemliga gåta.

Nemo Foto: Anna Somppi

Glennen går upp till ladans loft:
där har han sitt bo och fäste
högt på skullen i höets doft,
näst intill svalornas näste.

Nu är svalornas boning tom,
men till våren med blad och blom
kommer de säkert tillbaka,
för att färska myggor få smaka.

Då har de mycket att kvittra om,
många små reseminnen,
men inget alls om gåtan som
rör sig i glennens sinne.

Genom en springa i ladans vägg
lyser månen på glennens skägg,
strimman i pälsen blänker,
glennen grubblar och tänker.

Tyst är skogen och nejden kall,
livet där ute är fruset,
svagt från fjärran av forsens fall
höres helt sakta bruset.

Glennen lyssnar och, halvt i dröm,
tycker sig höra tidens ström,
undrar varthän den skall fara,
undrar var källan kan vara.

Midvinternattens köld är hård,
stjärnorna gnistrar och glimmar.

Alla sover i enslig gård
gott intill morgontimmar.
Månen sänker sin tysta ban,
snön lyser vit på fur och gran,
snön lyser vit på taken.
Endast glennen är vaken.

*Fritt efter "Tomten" av Viktor Rydberg
av Ingrid Wennerhag*

Glen-Footprints

Glen Footprints är en databas med register över glennar från hela världen. Den har funnits sedan 1981 och innehåller hälso- och avelsdata om hittills 8 758 Irish Glen of Imaal terriers. Vem som helst kan komma åt databasen och göra sökningar, men du måste registrera dig och få ett lösenord. Detta gör du på webbsidan www.glen-footprints.com/en under fliken Database > Register online, och dit hittar du också via SAIGITs webbsida under fliken Länkar. I december 2022 uppskattades den globala glenpopulationen till cirka 3 100 individer. Fram till 2021 var siffran ganska statisk på cirka 3 000 glennar, men det var valpboom i världen 2021 och 2022 och då ökade antalet. Det land där flest valpar föds är USA med 24% följt av England med 20%, Finland 19%, Danmark 6 % och Sverige 3 %. Den genomsnittliga livslängden är 10,5 år, och det är ingen skillnad mellan vete, brindle, hanar och tikar. Som pälsfärg var vete vanligast före 2010, 2010 till 2015 var brindle och vete på samma nivå och sedan 2015 har det fötts fler brindles.

Bild från Glen Footprints

Det största problemet i rasen är att det finns så få glennar, vilket innebär att varje glen i världen är mer eller mindre släkt. Inavelskoefficienten (COI) bland glennarna i snitt är 22%.

Den genomsnittliga storleken på kullarna under de senaste 12 åren är 5 valpar. Ungefär 1 av 5 hanar och 1 av 4 tikar används för avel, och de producerar i genomsnitt 1 kull vardera. Här i Sverige får en tik enligt SKKs regler, oberoende av ras, ha maximalt 5 kullar. Enligt databasen producerade en hane i USA 21 kullar, och 6 tikar fick 6 kullar var.

Detta är några exempel ur databasen, och det är viktigt att vi hjälps åt att se till att informationen är korrekt. Det skulle vara riktigt bra om du vill registrera dig hos Glen Footprints, och din hunds hälsotestresultat och dödsdatum. Ta en titt på databasen, det är verkligen intressant!

Text: Suzanne Williams

Gleann Rosie the Riveter (Jenny)

Foto: Suzanne Williams

STÄLLNINGEN I ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2023-11-15

Poänggivande utställningar 2023

Göteborg 5/1	Göteborg 6/1	Malmö 9/4	Sundsvall 16/4
Vårgårda 7/5	Hässleholm 14/5	Piteå 27/5	Piteå 28/5
Vänersborg 11/6	Leksand 17/6	Mohed 18/6	Borås 1/7
Tvååker 7/7	Tvååker 8/7	Piteå 14/7	Västerås 21/7
Ransäter 29/7	Ransäter 30/7	Svenstavik 6/8	Ronneby 13/8
Ljungskile 27/8	Romakloster 27/8	Skellefteå 2/9	Löttorp 2/9
Gimo 9/9	Sandviken 10/9	Bjuv 16/9	Södertälje 11/11

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2023

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
5	Overijse Wildest Dream	79	15 18 16 15 15	5 / 0
8	Bowler Hat's Boggie Woogie	77	17 15 15 15 15	6 / 2
6	Gleann Thats a Toyboy	77	15 16 16 15 15	6 / 0
5	Mac Nally's Joy-Réitlín	72	15 16 15 16 10	4 / 0
6	Gleann Nice Midsummer Aurora	68	9 17 15 15 12	3 / 1
2	Gleann Verbose Rose	26	17 9	1 / 0
2	Gleann Rosie The Riveter	22	10 12	0 / 1
1	Overijse One Of A Kind	15	15	1 / 0
1	Mac Nally's Gracie	15	15	0 / 1
1	Nigel	13	13	0 / 1
1	Feradach An-Sheide of the Earach	4	4	0 / 0

ÅRETS VETERAN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal Vetkk 1:a
6	Bowler Hat's Boggie Woogie	35	7 7 7 7 7	6
2	Mac Nally's Gracie	14	7 7	2

Mac Nally's Gracie, 2,5 år och SE UCH – nu veteran

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
5	Overijse Wildest Dream	79	15 18 16 15 15	5 / 0
6	Gleann Thats a Toyboy	77	15 16 16 15 15	6 / 0
1	Overijse One Of A Kind	15	15	1 / 0
1	Nigel	13	13	0 / 1

Overijse Wildest Dream får sitt 5:e BIR

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
8	Bowler Hat's Boggie Woogie	77	17 15 15 15 15	6 / 2
5	Mac Nally's Joy-Réitlín	72	15 16 15 16 10	4 / 0
6	Gleann Nice Midsummer Aurora	68	9 17 15 15 12	3 / 1
2	Gleann Verbose Rose	26	17 9	1 / 0
2	Gleann Rosie The Riveter	22	10 12	0 / 1
1	Mac Nally's Gracie	15	15	0 / 1
1	Feradach An-Sheide of the Earach	4	4	0 / 0

Bowler Hat's Boggie Woogie

Foto: Charlotte Andersson

Glennar registrerade i Sverige 2023
Uppgifter från SKKs Hunddata 2023-11-15

Regnr/	Namn	Kön
<u>SE45936/2023</u>	Sásta Glenda Of Tatler	T
<u>SE46586/2023</u>	Irish Rover's Sir Immchadh	H
<u>SE46587/2023</u>	Irish Rover's Lady Iverna	T
<u>SE46588/2023</u>	Irish Rover's Lady Isleen	T
<u>SE51804/2023</u>	Overijse Mega Minx	T
<u>SE51805/2023</u>	Overijse Mystic Meg	T
<u>SE51806/2023</u>	Overijse Midnight Mahem	T
<u>SE51807/2023</u>	Overijse Mini Me	T
<u>SE51808/2023</u>	Overijse Main Menu	H
<u>SE51809/2023</u>	Overijse Man Made	H
<u>SE51810/2023</u>	Overijse Moon Mission	H
<u>SE51811/2023</u>	Overijse Make Merry	H
<u>SE51812/2023</u>	Overijse Mountain Man	H

Lady Iverna Foto: Annica Bladh-Jacobsson

BERNARDS VILTSPÅRÄVENTYR DEL 2

*Vårt viltspåräventyr fortsatte efter de fyra första lyckade spåren
(Glenbiten nr 2/2023)*

Varje fredagseftermiddag började Bernard dansa omkring i lägenheten när jag plockade fram blod och klöv som tinat i kylen över natten. Dansandet upphörde och förbyttes i sorg när jag sa åt honom att han fick stanna hemma medan jag åkte upp till jaktvårdsområdet för att lägga spår.

Upplägget i den här gruppen med jägare som vi tränar med, är att alla åker upp på fredagseftermiddagen och lägger "sitt" spår inför träffen lördag morgon klockan 8.

När jag väl kommer hem är Bernard sitt vanliga glada välkomnande jag och dansar i hallen som om inget hänt, tills nosen går på och han inser att mina byxor luktar mums! Från skogen. Det blir till att gömma byxorna tills morgonen efter så vi kan ha en lugn kväll i soffan och inte en lugn kväll med mig i soffan och Bernard i hallen på mina byxor.

05:30 ringer klockan. Bernard är ingen morgonpiggl glen så jag får äta frukost själv medan han fortsätter sova sött i sängen, tills han masar sig upp en timme senare för att fortsätta sova i soffan.

Han vaknar dock till snabbt när jag börjar klä på mig, och han känner på lukten vilka kläder som sätts på. Dom där byxorna som luktar så gott!

Nu börjar leken Följa John/matte genom lägenheten när jag packar ner spårsele, kaffekopp, vattenflaska och myggsprej i väskan.

Väl uppe i skogen börjar det alltid med en trevlig morgonfika och utdelning av spåren. Spåret man la kvällen innan går man nämligen inte själv i det här gänget. Någon annan går spåret jag lade, så får jag gå någon annans. Jättebra upplägg enligt mig då alla lägger spår olika.

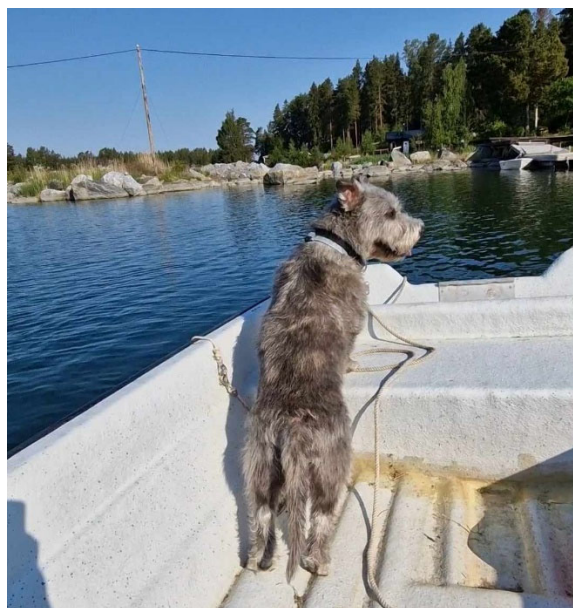

Fast grunden är densamma på spårlängden, vinklarna, bloduppehållen och mumsiga avslutet med klöv. En annan fördel är att även om spåret är uppmärkat med snitslar så är det inte alltid snitslarna syns så bra, så jag som nybörjare får även lära mig att lita på min hund.

När spåret är klart, mumsiga klöven hittad och släpad till bilen är det dags att åka hem för frukost nummer två och välförtjänt vila med en trött och nöjd Bernard.

Så här såg åtta fredagar/lördagar ut för oss i våras fram till midsommar. Lite som Grevinnan och Betjänten på Nyårsafton. "Same procedure as last year?" byttes ut mot "Same procedure as last Saturday?"

Vi passade även på att gå tre spår uppe vid stugan, där bilfärden till skogen utbyttes mot en stillsam roddtur till fastlandet och ett avslutande bad innan vi rodde hem.

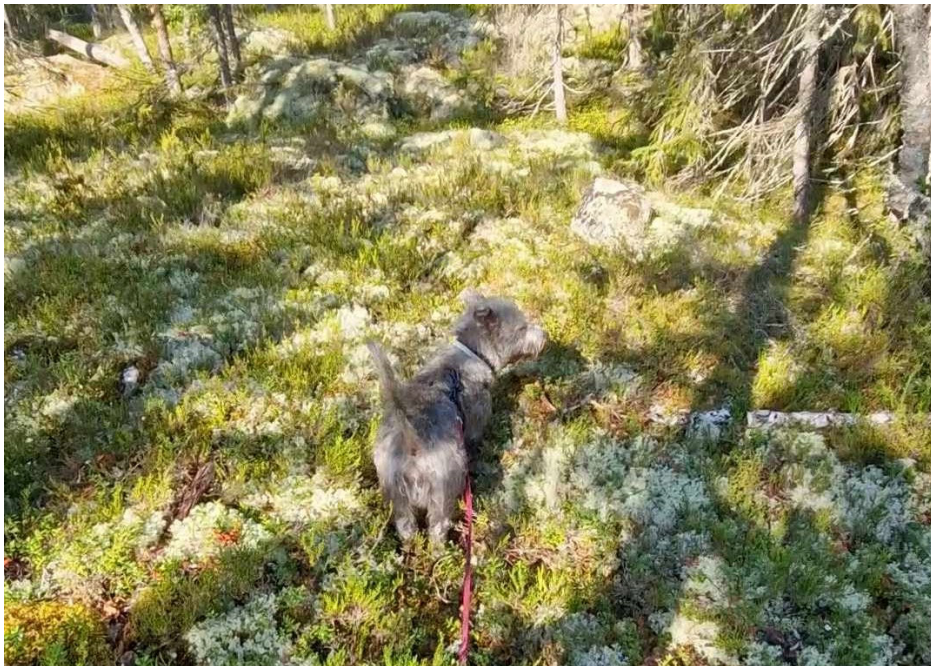

Bernard fortsatte hela sommaren att visa att han tyckte detta var kul och helt klart hans grej. Vi gjorde framsteg tillsammans. Han blev säkrare på vad han höll på med, och jag lärde mig att titta och lita mer och mer på min hund och titta mindre och mindre efter snitslarna.

Så kom hösten, och jag bestämde att det var dags att en domare skulle kolla om vi var så bra som jag trodde att vi var. Jag tog kontakt med en klubb här hemma och bokade ett anlagsprov i närheten.

Dagen kom och Bernard var som vanligt morgontrött, och fattade inte varför vi skulle gå upp så tidigt. Inte förrän jag plockade fram spårselen vaknade han till och visste precis vad vi skulle ut och göra.

Provet gick toppen och vi fick fina betyg med slutkommentaren:
Fokuserad spårnoga hund!

Taggad av de fina betygen bokade jag vårt första öppna spår när vi kom hem. Sen slog det mig, det är ju skott i slutet av öppet spår! Vi har aldrig varit i närheten av ett vapen. Att det skjuts i skogarna runtomkring oss räknas inte riktigt då det är för långt bort. Hur löser vi detta?

Då är det tur att det finns de i vår klubb som sitter på mycket kunskap och erfarenhet och gärna delar med sig av den. Efter några mail med Ing-Marie Alfredsson som är både domare och instruktör, och själv tävlar med sin glen i viltspår, fick vi tipsen vi behövde. Ett tips var att smälla ballonger men utan att Bernard ser vad det är som händer. En vän anlätades som förste ballongsmällare på ena sidan en dörröppning och jag stod med Bernard på den andra med godis i högsta hugg. Detta fixade han utan problem, godis är gott!

Dags för nästa tips, att åka ut till en skjutbana och på avstånd se hur Bernard reagerar på skotten. Tyvärr regnade det varje dag vi hade möjlighet att åka dit, och det fanns ingen som sköt. Det var bara att hålla tummarna för att skottet på provet skulle vara lika ospännande som ballongerna hemma.

Provdagen kom i slutet av september och samma visa som vanligt. Jag åt frukost själv medan Bernard sov skönhetssömn i sängen och soffan tills spårselen åkte fram. Även denna gång gick spåret toppen, och momentet med skott kom mot slutet där domaren skulle avfyra ett hagelgevär på nära håll. Bernard stod vid min sida, domaren varnade och skottet brann av. Reaktionen ... en glad Bernard som tyckte det här med skott var lattjo och undrade var godiset var.

Sista delen av spåret gick lika bra som början, och godis kom i mängder vid bilen för då var jag en stolt och mallig matte! Vi fick vår första 1:a med betyget "En hund som hela tiden är i spåret och vet exakt vart han ska".

Vi började i slutet av april som två nybörjare. Eller jag var nybörjare, Bernard visste från början vad han höll på med, visade det sig. Fem månader senare har vi vår första 1:a och siktar på att få två till, och kanske tävla om Bernard fortsätter att tycka att det är kul.

Viltspår behöver inte vara komplicerat eller svårt har jag lärt mig.

Vi började med en sele, en spårlina, några erfarna hundägare/jägare som var villiga att lära ut och inställningen att se om detta var något för oss. Nu har vi samma sele och samma spårlina, och har kommit på att det nog är nåt för oss.

Linda & Bernard

RASMONTER PÅ STOCKHOLMS HUNDMÄSSA 9-10 DECEMBER 2023

Åter igen var det dags för Stockholms Hundmässa och SAIGIT:s rasmonter. Bernard och matte Linda tog även i år hand om förmiddagspasset på lördagen, och Ylva och Heile imponerade i rasparaden.

Många pussar från Bernard

Ylva och Heile

Marianne med Felix och Tobias med sin Bosse

Monica och Siri

Ulla och Figge på söndagens sista pass

Varmt tack till alla glennar med hussar och mattar, som ställde upp för att visa vilken underbar ras som vi är lyckliga ägare till.

Karl Smedstad

EN TEXT OM EN TRÅD GÄLLANDE GLENNEN

I juli i somras blev det en diskussion på vår eminenta Facebooksida "Irish Glen of Imaal Terrier i Sverige". Tråden handlade om glennens storlek och den frågan är ju intressant för alla glenentusiaster! Naturligtvis kände jag mig manad att göra ett inlägg också, för sådan är jag ju nu. Mina tankar gick ungefär som följer.

Något vi kan konstatera är att de flesta hundraser, mer eller mindre, ökat i storlek i modern tid. Hundar idag får mer mat och bättre mat. I all kvalitetsmat för hundar är det numera tillsatt både vitaminer, mineraler, spårämnen och andra nyttigheter. Om man jämför det med hur våra älsklingar hade det på Irland i början av förra seklet är skillnaden enorm. De är ju kända för att ha klarat sig under torftiga förhållanden och att ibland även fått skaffa sin föda själva. Glennarna har också ökat i storlek, kanske särskilt i USA.

I vår flock har vi, under de 28 år vi haft glen, haft olika storlekar på våra vänner. Vår största glen, tiken Scathach, vägde runt 18 modiga kilon. När hon skulle paras hittade vi en fin kille i Danmark som vi besökte. När vi klev ur taxin trodde jag att husets husse skulle svimma! Deras pojke vägde 13 kilo och, minsann, såg inte även han lite darrig ut inför åsynen av amazonen "Skatten". Nu gick allting bra och det blev finfina valpar! Den sista av dem, Chari, gick bort i våras 17, 5 år gammal.

Chari var en stilig pojke som blev både SUCH och NORDUCH. Dock åkte han oftast ut i championklass eftersom han ansågs vara för liten. Han vägde exakt som det stod i rasbeskrivningen att han skulle väga, nämligen 16 kilo. Chari var varken underbyggd eller outvecklad utan välmusklad och snygg. Jag tror också att han blev så gammal delvis för att han inte var så tung.

Den första glen jag någonsin la ögonen på var dock en maffig kille på runt 20 kilo. Han hette Griffith, var Ingela Ryhedes hund och var tillsammans med sin syster Sara, matte och mattes väninna på cafébesök i Kungsträdgården. Vi satt

på samma café och min kompis var så sur på mig för jag hörde knappt vad hon sa. Jag var helt hypnotiserad av de två underbara hundarna. Efteråt rusade jag hem till Helen som kom fram till att jag sett en glen, vilket var det enda ord jag kommit ihåg. Griffith blev sedan pappa till min första glen, Kundry, som kom till världen 1997. Hon vägde runt 15 – 16 kilo.

Dagens glennar kommer inte in i vanliga träningsgryt, varken i Sverige eller på Irland. Vi har, vid ett par tillfällen, fått låna lite större gryt att pröva på och det har våra fyrbeningar verkligen gillat. När vi började med glennar stod det fortfarande i rasbeskrivningen att deras rygglinje skulle vara "slightly rising". Det var både snyggt och praktiskt och gav bakstället kraft och 'leverage' när de grävde sig ner i gryten. Jag tycker det är synd att det togs bort och ersattes med att rygglinjen skulle vara rak. Jag tror också att det kan göra att glennar ibland kan upplevas vara lite höga och luftiga. Det gamla hänger ibland kvar och dyker upp här och där.

Vad gäller glennarnas storlek och allmänna utseende kan vi ha hur många åsikter som helst – och det har vi förstås. Och domarna har självklart också en massa åsikter, vissa följer rasbeskrivningen hyfsat medan andra dömer mer på 'fri hand'.

Vad vi själva föredrar är ju högst personligt. Den glen vi lever med är ju alltid den finaste, oavsett vad andra konstiga människor än må tycka. Jag kan dock tycka att det är bra om glennarna inte blir alltför stora och tunga. De är en ras med lång rygg och den måste orka hålla uppe kroppen livet igenom.

Jag är egentligen inte så bekymrad över glennars utseende som jag är för deras överlevnad. De är en så förfärligt liten ras och vi måste kämpa tillsammans för att den ska få finnas kvar. Det är oerhört viktigt att vi breddar avelsbasen och använder så många hundar som möjligt. Ska du para din tik, ta den snygga championhanens bror istället! Vill du ha en valpkull hemma även om din tik är inte någon skönhetsmiss – para henne ändå! På varenda avelskonferens och föreläsning i ämnet jag bevistat är budskapet detsamma – bredda avelsbasen. Kastrera inte din hane om du inte måste. Var generös och låna ut honom till skamlösa glentikar (det kan väl inte bara våra som är så, eh, lätt-tassade?). Låt honom roa sig - han slipper ju ändå ansvaret!

Och det viktigaste av allt.

Älska din lurviga vän med hela ditt hjärta och ha en riktigt GOD JUL tillsammans!

/ Ylva Meyer

JULENS BÄSTA HUNDGODIS

Tonfiskkex

Blanda 1 burk tonfisk i olja, 2 ägg, 2 dl majsmjöl och 1 dl havremjöl till en deg. Tillsätt lite mer majsmjöl om inte degen går att forma. Kavla ut degen och tryck ut kex med små pepparkaksformar. Pensla med rapsolja och grädda i ugn 200° (varmluft 185°) 15-20 minuter.

Leverpinnar

Skär 500 gram nötlever i mindre bitar. Lägg lever, 1,5 dl majsmjöl, 0,75 dl havremjöl och 1,5 dl vatten i en matberedare och kör till en jämn smet. Häll smeten på bakplåtspapper i långpanna och grädda i mitten av ugnen 175° ca 20 minuter.

Låt svalna 5-10 minuter och skär sedan upp den ännu varma kakan till 1½-2 cm tjocka pinnar.

NÄSTA NUMMER AV GLENBITEN KOMMER I MARS
SKICKA IN MATERIAL TILL

glenbiten@saigit.se

SENAST DEN 15e FEBRUARI!

Regler för publicering i Glenbiten.

Redaktören förbehåller sig rätten att bedöma vad som är lämpligt att publicera.

Material från anonym avsändare kommer inte att publiceras.

Material som innehåller kränkande inslag, personliga angrepp, tvivelaktig information eller liknande kommer inte heller att publiceras.

För övrigt insänt material ansvarar aktuell textförfattare.

Önskar ni materialet i retur, vänligen bifoga ett frankerat svarskuvert.

För innehållet, samt texthanteringen, i annonser och artiklar ansvarar skribenten till fullo.

VILTSPÅR – EN PERFEKT GLENAKTIVITET

Vi i styrelsen höll just på att spåna fram förslag till webinarier för medlemmarna när vi blev kontaktade av Ing-Marie Alfredsson som hade en idé att föreslå. Som auktoriserad viltspårdomare och viltspårinstruktör, samt aktiv glenägare och tillika medlem i SAIGIT, erbjöd hon sig att hålla ett webinarium för att öka intresset för och kunskapen om viltspår bland klubbens medlemmar.

Ett erbjudande vi inte ville missa! Även styrelsen tycker att viltspår är något av det bästa, roligaste och mest naturliga man kan aktivera sin glen med. Hägrande vid horisonten finns dessutom möjligheten att delta i prov och så småningom erövra titeln viltspårchampion, och kanske som kronan på verket representera SAIGIT på Svenska Terrierklubbens Viltspår-SM. Helt klart behöver vi påläggskalvar, eller ska vi kalla det påläggsvalpar, till det sistnämnda. De två glennar som med stor framgång representerat SAIGIT i SM de senaste åren börjar själva bli lite till åren, och kommer sannolikt inte att delta fler gånger.

Webbinariet bestämdes till den 15 november, och vid 19-tiden hade 9 nyfikna och förväntansfulla medlemmar samlats via Zoom. Informationen inleddes med vad viltspår egentligen är och hur det går till rent tekniskt.

Den utrustning man behöver visade sig vara väldigt enkel att ordna. En sele, en lina, en plastflaska med hål i, nötblod från matbutiken och en viltedel, förslagvis en skank från rådjur eller annat klövvilt. Plus ett antal snitslar för att man ska veta var spåren går när de börjar bli lite längre.

Ing-Marie beskrev sedan hur man lägger ett spår, från det allra första på 50–100 meter till de mer avancerade när man tränar inför prov. Särskilda regler gäller för hur spåren läggs när man deltar i officiella prov, men Ing-Marie betonade att man inte behöver göra det så märkvärdigt om man vill använda viltspår enbart som rolig aktivitet. Då är det viktigaste att hunden får använda sin nos och sina instinkter, och arbeta med något tillfredsställande som leder till en motiverande belöning på slutet. För i slutet av spåret ska det alltid finnas något riktigt lockande, antingen det är en rådjursskank eller en hög med köttbullar.

Webbinariet var mycket ambitiöst och proffsigt upplagt, med bilder och filmer som hela tiden illustrerade det som avhandlades, och deltagarna var mycket nöjda med allt de fått veta. Vem vet, kanske någon av dem har en glen som så småningom kommer att stå på prispallen i

Viltspår- SM?

Ingrid Wennerhag

